

[Poul Clausen.]

teresse. I bemærkningerne til lovforslaget synes det nærmest, som om man har benyttet ønsket om at overgå til den her foreslåede nye praksis som motivering for fradragsrettens bortfald. Jeg tror dog, at man i alle kredse, som er interesseret i disse forhold, vil betragte den fastsatte pris som for høj, som altfor høj.

Til forslaget § 6 vil jeg gerne bemærke, at det ikke har været muligt for mig at fatte, om det er hensigten at lade tilskudsordningen gælde for 3 år, eller om ordningen blot tænkes gældende for de tilskud, der i 1949 og 1950 udbetales for årene 1948 og 1949. Men herom er det måske muligt at få oplysning, idet der, såvidt jeg forstår, næres ønske om at nedsætte et udvalg til behandling af lovforslaget.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag erkendes det, at den stedfundne økonomiske udvikling for apotekerne har medført, at en række mindre apotekers økonomiske forhold er blevet væsentlig forringet. Man kan uden at komme i strid med sandheden udvide denne række af apoteker et godt stykke udover de mindre apotekers kreds. Det ville jo sikkert være for meget samtidig at have forventet en oplysning om, hvad der har været årsagen til denne uheldige såkaldte „økonomiske udvikling“, men sagen er ganske ligefrem og usminket den, at de af indenrigsministeriet i hurtig rækkefølge i årene 1944, 1945 og 1946 foretagne prisnedsættelser er den eneste grund til den omtalte uheldige økonomiske udvikling. Man har dikteret disse prisnedsættelser i så hurtig rækkefølge, at virkningerne af den ene ikke har nået at manifestere sig, før den næste er fulgt efter, og derefter en tredje på samme vilkår, hvorefter man, når den samlede effekt kumulerer sig, opnår at konstatere, at en række mindre apotekers økonomiske forhold er blevet „væsentligt forringet“. Der er ikke noget hekseri i dette, og effekten kan ikke være kommet overraskende; i hvert fald ved jeg, at der i tide er gjort opmærksom på den fare, man i så henseende løb. Men da det ikke hjælper at græde over spildte gudsord, skal jeg nøjes med til belysning af nogle af disse problemer at nævne et par enkelte tal.

På grundlag af priserne for en række recepter, ialt 250, ekspederet i rækkefølge

på et apotek, er prisen efter de officielle medicintakster udregnet og opgjort. Med udgangspunkt i året 1939 og beløbet dengang sat til 100 fremkommer der for de følgende år følgende tal:

1940:	116,1
1941:	126,8
1942:	129,6
1943:	136,0
1944:	140,2
1945:	137,7
1946:	123,9
1947:	113,4
1948:	113,6

Det sidste tal gælder efter medicintaksten af 1. juli 1948, medens man, hvis man regner på grundlag af medicintaksten af 1. oktober 1948, kommer til tallet 109.

Denne beregning viser altså, at prisen for samme varesortiment, hvis jeg må udtrykke mig således, i 1939 lå på 100, i 1944, da den kulminerede, på 140,2 og i dag på 109. Det har alle dage været en yndet sport at tale om apotekerpriser som noget, der var i slægt med åger eller måske endnu værre. Ret bedømt er apotekerprisen en pris, der i dag ligger mindre end 10 pct. over førkrigniveauet.

Jeg er naturligvis forberedt på, at man vil spørge, med disse tal som udgangspunkt, hvad apotekerne da lever af i dag. Dertil er at svare, hvad der bl. a. fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en del hel af dem ikke lever særlig godt, og for det andet kan man oplyse, at apotekernes omsætning i samme tidsrum, fra 1939 til 1948, er steget med 110 pct., og endelig kan man tilføje, at gennemsnitsoverskuddet for de oprindelige personelle apoteker under eet — det er dem, hvis indtægter er helt konjunkturbestemt — fra 1939 til 1946 er faldet fra 14 pct. af omsætningen til 9,3 pct., en bevægelse, der uden tvivl er fortsat i 1947 og 1948.

Jeg har fremsat disse bemærkninger for at vise, at både hvad prisregulering og indtægtsregulering angår, er apotekervæsenet i de allerbedste hænder. I bestræbelserne for at gøre den sidste så effektiv som muligt er man endda gået så vidt, at man er nået ned på et helt urimeligt prisniveau.

Jeg skal fra disse mere almindelige betragtninger et øjeblik endnu vende mig til det foreliggende forslags principper. De æn-